

za svojo ubogo rodovino, ktero je njegova smert do duše ranila. Vendar človek obrača, Bog oberne! — Kakor je bilo njegovo celo življenje polno ljubezni i blagodelnosti, taka je bila njegova smert, lahka i mirna; brez bolečin se je njegova blaga duša od telesa ločila. Njegove zadnje besede so bile: „Vsi dobri duhovi hvalijo Gospoda Boga!“ Pač v malokom je globoka véd s toliko ljubeznivostjo i prostostjo serca združena, kakor je bilo to pri njem. On je vés gorel za blagor svojih ljubih učencov, i kako so ga ti ljubili, spričuje to, da se jih je gotovo okoli 1000 sošlo, svojemu ljubljencu posledno čast skazat, čeravno je bil pogreb v Vezlavi, kjer je zadnje dni v toplicah bival, to je, 4 milje od Dunaja proč. Učenci so ga nesli, oni mu z baklami svetili, oni so mu na grobu še k slovesu zapeli v četerospevu, tako milo i ganljivo, da nikdar nisim bolj ginljive pesmi slišal — vse je jokalo! — Slavni Dunajski kiporez Gasser bo njegovo popersje v kararskem marmorji izdelal, vse to na stroške njegovih učencov, ki je bodo žalujočej rodovini v spomin ljubezni i sočutja podarili.

»Kar ko lepoto tukaj smo občutili,
Nam bode ko resnica tam naproti šlo!«

Te besede španskoga pesmenika se gotovo zdaj nad njim v naj širjem pomenu spolnujejo. Naj v miru počiva!

Iz Ljubljane. Dve noči zaporedama (nekteri pravijo celò tri noči), to je, v pondeljk 58, v torek pa 13 minut čez 2 je bil precej močen potres v Ljubljani.

— Ker se sliši, da bi utegnil svitli nadvojvoda Janez že te dni iz Tersta nazaj skozi Ljubljano iti, in bi tedaj odboru kmetijske družbe morebiti le mogoče bilo pismeno gosp. ude kmetijske družbe tukajšne podružnice in obertnijskiga društva v zbor povabiti, pozvemo že zdaj vse g. ude: naj bi se, če je moč vsi, snidili k temu zboru, kterimu bojo preljubljeni nadvojvoda čast svoje pričujočnosti skazali.

Odbor kmetijske in obertnijske družbe v Ljubljani.

Novičar iz mnogih krajev.

Vsi časniki iz Ogorskiga so vedno polni popisov slave in udanosti, s ktero se svitli cesar ob svojim potovanji sprejema; tudi se bere, da je knežija Serbska določila generala Kničanina in ministra Jankovića poslati, poklonit se cesarju v imenu knežije. Po ukazu cesarjevim je bilo iz terdnjave Aradske 50 jetnikov izpušenih, ki so bili zavolj deležtva poslednjih Ogorskih prekucij zaperti. — Ta mesec bojo spet za en milion popirnatiga drobiža na Dunaji sožgali, da bo tako ob kratkim spet le bakreni in sreberni drobiž med ljudstvom. — Po višjim ukazu se imajo po celim cesarstvu vsi tisti kraji popisati, ki so povodnjim nar bolj podverženi. — Sliši se, da se bo za colstvo posebna žandarmarija napravila. — Svitli nadvojvoda Janez je ogledoval unidan dela na železnici od Tersta do Nabrezine, ktere je močno pohvalil; pot nazaj — 5 ur dolgo — je čversti starček peš storil. — Postave društva za pogojzdenje Krasa je vlada poterdila in društvu krepko podporo obljubila. — Dunajčani potrebujejo vsaki teden 1600 do 1700 volov za živež. Lepo število! Ker je goveje meso tako drago, jim svetje dobrovoljna „Presse“, naj bi se bolj koštrunoviga mesa lotili!! — Nek gosp. Adolf Moser je dobil privilegij na mašino, ktera sama sode izdeluje brez sodarjev; le 2 človeka jo ravnata; sodci so lični, dobri in po ceni; mašina pa je precej draga. — Na Dunaj bo nekdo kmalo naogled postavil hišo iz klobučevne, ki je zoper dež s guto perčo prevlečena; narejena je iz 43.000 starih klobu-

kov; ena družina ima prostor v nji. — Čudne nasprotja so vunder na svetu! 50 let je, kar so očitne procesije po ulicah na sv. rešnjiga telesa dan na Francoskim prepovedane, leto's so bile spet dovoljene; — kraljica Angleška pa je na podlagi stare postave kralja Jurja IV. ravno zdaj prepovedala vsim katoljskim duhovnam, da se ne smejo v cerkvenim oblačilu na ulicah prikazati ali očitne procesije imeti. — Napoleon noče odjenjati od unidan naznanjenih novih davkov, pa tudi ne dovoli, da bi se armada pomanjšala.

Opomin zastran semenske ajde.

Preteklo jesen je bilo zavoljo deževniga vremena in zgodniga snega le malo ajde prav suhe spravljene, in kdor jo je v predalih hranil, se je bati, da bo okopeljo in zastonj sejal.

Treba je zato letos dobro pogledati, kakošna je ajda, ki je kdo za sème kupi.

Tako na zraku posušeno ajdino sème, za ktero je gospodar porok, da bo vse kalilo, se pod Ljubljano pri Devici Marii v Polji hiš. št. 30 po niski ceni dobí*).

Pogovori vredništva.

(Konec). Omenjeni kačji kamen je po popisu gladek, tedaj ga nič ne pride zdrobljeniga v rano, da bi zamogli v tem zdravilne moči iskati; — da je pa to resnica, selahko iz tega zapopade, ker je, kakor smo v 39. listu slišali, tisti kamen že čez 100 let pri hiši, tedaj, večkrat rabljen bi že bil vés pošel, če bi se ga bila vsakokrat tudi le Hahnemanova mervica odkrušila. Ker pa kamen po popisu tudi magnetična ruda ni, se tudi v magnetizmu ne more zdravilna moč iskati. — Druga čudna pripovedka je ta, da se kamen le kačjih pikov prime, družih ran pa ne. Obilne vére mora biti, kdor to verjame!! Da se zlo kervivnih ran ne prime, radi verjamemo; zakaj bi se majhnih kakor vpičenih ran ne prijel, pa naravnost tajimo, ako je res, da se kačjih prime. — Nar bolj čudno je pa to, kar v 39. listu beremo, da „naj se kamen na rano dobro poveže, ki v 2 do 4 tednih sam od zaceljene rane odpade“. Vi pa pišete od dekleta v Vodici: „da čez 4 ure se je sam prijel, čez 16 ur ni bilo oteklíne znati več, in berž ko oteklína splahne, kamen odpade“. — Iz vsiga tega vidite, da mora človek silalahkoverin biti, ki verjame resnično zdravilno moč kačjiga kamna, ki si je na enako vižo zaupanje pridobil, kakor si ga je pridobilo zagovarjanje kačjiga strupa, pri kterim se je moglo tudi saj nekterekkrat naključiti, da so oteklíne čez 1 ali 2 dni splahnile — same po sebi, ker kačji pik, čeravno včasih veliko in nevarno otekljino napravi, ni ravno vselej nevaren.

Zahvala.

Od blagosercnih dobrotnikov iz Tersta prijetih 10 gold. in 24 kr. sim med 10 nar potrebnih pogorelcov v Polji razdelil, ki se priserčno zahvalijo milodarnima dobrotnikama v dalnjim Terstu. Bog obudi tud še bližej kaj dobrotnikov za naše reveže.

Miha Peternel, kaplan.

*) Mi moža, ki to piše, dobro poznamo, da se je zanesti na njegovo besedo. Vred.

Popravitik.

V 48. listu natisnjene pesmice »Nanos« v 2. odstavku naj namesto:

Ogleduje Kras, Ipave

Dol, kjer Krajne kinč leží —

se bere:

Ogleduje kras Ipave,

Dol, kjer Krajne kinč leží.